

## Arrest

**nr. 313 608 van 27 september 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF**  
**Louizalaan 54/3de verd.**  
**1050 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. DE WOLF.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 5 augustus 2021, dient op 6 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 20 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 16 oktober 2023.

1.3. Op 23 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 24 mei 2024 en luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de minderheidsgroep Madhiban. U bent geboren op [...] in Ceel Garas, gelegen in het district Dhuusamarreeb in de provincie Galgaduud in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.*

*Uw vader werkte in de nabijgelegen mijnen en uw moeder baatte sinds halverwege 2019 een theehuis uit. U ging tussen 2010 en 2013 naar een school in Ceel Garas. U volgde sinds 2017 les aan de school Al Bokari, waar u onder meer Engels leerde. In oktober 2020 werden uw zussen [Ya.] en [Yu.] door de terreurorganisatie Al-Shabaab meegenomen, waarop u uw studies staakte en uw moeder hielp in haar theehuis. U volgde na uw werkzaamheden in het theehuis wel nog avondlessen. Op 31 december 2020 werd u aangesproken door uw buurjongen [A.A.H.F.]. Hij trachtte u te overtuigen om bij Al-Shabaab aan te sluiten. U zag hem vervolgens enkele maanden niet. Enige tijd later begon hij u opnieuw aan te spreken. U gaf telkens aan niet geïnteresseerd te zijn. Op een bepaald moment heeft uw buurjongen u bedreigd. U had een afspraak niet nagekomen, waarop hij u in het theehuis opzocht. Hij stelde dat hij u de daaropvolgende dag zou terugzien.*

*De daaropvolgende dag werd u tijdens het ochtendgebed door drie leden van de terreurorganisatie meegenomen naar een post. U werd er vijf dagen vastgehouden. Tijdens deze vijf dagen werd u mishandeld. Na vijf dagen werd u voor de rechtbank gebracht. U diende er uit te leggen waarom u het voorstel van Al-Shabaab telkenmale weigerde. U verklaarde dat u uw ouders diende te helpen. U kreeg vervolgens de keuze om voor de islam te werken of te sterven. U ging ermee akkoord om met hen samen te werken. De man was echter niet tevreden met uw antwoord, waarop u werd teruggeleid naar uw cel. Later werd u samen met andere jongens naar de rand van het dorp overgebracht. Diezelfde dag nog werd u vastgebonden, geblinddoekt en opnieuw in een auto geplaatst. U werd even later uit de auto gehaald, waarna u werd gevraagd waarom u niet met hen wenste samen te werken. U trachtte aan te geven dat u niet heeft geweigerd. U werd vervolgens geslagen tot u het bewustzijn verloor. Eens terug in de gevangenis kwam u weer bij bewustzijn. De daaropvolgende ochtend kwam een man naar de gevangenis. In een toespraak vertelde hij dat iedereen voor de islam mocht werken. Indien iemand weigerde, zou hij onthoofd worden. Jullie dienden een training van drie maanden af te ronden. De man verklaarde dat hij jullie aan de sheikh zou overlaten.*

*De sheikh gaf jullie looptraining. U was ziek en stelde niet te kunnen lopen. De sheikh zei dat u weerstand diende te tonen en u wel degelijk moest lopen. Nadat de sheikh had opgemerkt dat u niet in staat was om te lopen, liet hij u die dag verder met rust. In de daaropvolgende dagen diende u wel mee te lopen. Omdat u niet kon lopen, werd u gestraft. Op dat moment heeft u besloten dat u er niet langer kon wonen. Toen u in de nacht van 31 mei 2021 merkte dat de bewaker naar het toilet ging, bent u weggevlucht. Er werd naar u geschreeuwd en geschoten. U vluchtte naar uw ouderlijk huis, waar uw ouders na een bezoek van de leden van Al-Shabaab al op de hoogte waren gesteld van uw ontsnapping. Zij waren van oordeel dat u moest vluchten, waarop u naar Dhuusamarreeb bent gevlucht.*

*Op 2 juni 2021 vertrok u vanuit Dhuusamarreeb naar Afgooye, waar u op 4 juni 2021 bent aangekomen. Op 5 juni 2021 trok u richting Dhoble. Op 15 juli 2021 heeft u de grens met Kenia overgestoken. Op 5 augustus 2021 reisde u per vliegtuig naar een voor u onbekend land. Vanuit dit voor u onbekende land vertrok u per trein naar België. U kwam op 5 augustus 2021 aan in België, alwaar u op 6 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.*

*U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Garas in het district Dhuusamarreeb gelegen in de provincie Galgaduud in Somalië.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd door uw opmerkelijke verklaringen aangaande uw clanaffiliatie. Uw verklaringen zijn onder meer beperkt en onjuist.

Eerst en vooral wordt de geloofwaardigheid van uw behoren tot de Madhiban ondergraven door een gebrek aan kennis over de door u voorgehouden minderheidsgroep. Zo is de door u gebruikte terminologie op zijn minst merkwaardig te noemen. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u soms Boon of Midgan werd genoemd. U stelt dat de Midgan een andere benaming betreft voor de Madhiban. De Boon is volgens uw verklaringen wél een afzonderlijke clan. U ter recapitulatie gevraagd of de Boon een aparte gediscrimineerde clan betreft, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 15). In tegenstelling tot wat u beweert, blijkt uit de beschikbare informatie dat de 'Boon' voornamelijk als overkoepelende term wordt gebruikt om te verwijzen naar mensen met een lage status of behorende tot een lage kaste. Uit bepaalde bronnen ter beschikking van het CGVS blijkt dat de Boon bestaat uit verschillende (minderheids)groepen, zoals onder meer de Madhiban, Tumaal, Yibir of Midgan. De term 'Midgan' (alook de term 'Madhiban' volgens welbepaalde bronnen) kan, net zoals de term 'Boon', eveneens overkoepelend worden gebruikt om mensen behorende tot de beroepsgroepen aan te duiden (zie administratief dossier). Naast het feit dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de door u gehanteerde terminologie, staat uw vastberadenheid hieromtrent in schril contrast met uw uiterst beperkte verklaringen over andere minderheidsgroepen. Zo kan u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel nog enkele clans opwerpen die net als uw clan gediscrimineerd worden. U vermeldt onder meer de Tumaal en Yibir. U gevraagd of deze clans verwant zijn aan de Madhiban, antwoordt u naast de vraag door te stellen dat al deze clans gediscrimineerd worden. U specifiek gevraagd of de Tumaal verwant zijn aan de Madhiban, dient u echter het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 14). Gevraagd of uw clan, de Madhiban, verwant is aan de Yibir, dient u opnieuw het antwoord schuldig te blijven. U stelt dit niet te weten, daar u niet tussen hen bent grootgebracht. Gepolst of de Yibir, Tumaal en Muse Deriye behoren tot de Hawiye-clan, waartoe de Madhiban volgens uw verklaringen behoort, zegt u dit evenmin te weten (CGVS, p. 14-15). Uw verklaring dat u enkel uw eigen clanlijn werd aangeleerd en de (namen van) andere clans die worden gediscrimineerd (CGVS, p. 14), kan niet overtuigen en biedt bovendien geen verschoning voor uw onwetendheid aangaande de onderlinge verwantschappen tussen minderheidsgroepen.

De levensomstandigheden van u en uw familieleden in Ceel Garas doen verder twijfels rijzen bij de door u beweerde clanaffiliatie. Uw verklaringen met betrekking tot de werkzaamheden van uw ouders stemmen namelijk niet overeen met de beschikbare informatie over de tewerkstelling van de Madhiban. U verklaart namelijk dat uw vader in de nabijgelegen mijnen werkzaam was en uw moeder een theehuis uitbaatte (CGVS, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat mensen behorende tot de Madhiban traditioneel gezien volgende beroepen uitoefenen: jagers, schoenmakers, leerlooiers, kappers, etc. U zegt tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens dat de Madhiban jobs uitoefenen die andere mensen niet willen doen (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe het komt dat uw ouders geen dergelijke jobs uitoefenen, beweert u dat uw vader in de mijnen werkte, omdat dit het enige werk was dat de mensen daar uitoefenen (CGVS, p. 13-14). Uw verklaring kan niet overtuigen. Het is weinig aannemelijk dat er in Ceel Garas geen kappers of dergelijke aanwezig zijn. Ook plaatst het CGVS vraagtekens bij uw verklaringen over uw schoolperiode. Zo ging u in het verleden naar een koranschool, genoot u bij twee verschillende reguliere scholen onderwijs – waar u onder andere Engels leerde – en volgde u avondonderwijs (CGVS, p. 9-12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het merendeel van de leden van de Midgan moeilijk of geen toegang hebben tot formeel onderwijs (zie administratief dossier). Dat u bij twee verschillende scholen onderwijs hebt genoten en daarenboven nog avondlessen volgde, is dan ook merkwaardig. Uw verklaringen aangaande uw levensomstandigheden in Ceel Garas doen dan ook verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw clanaffiliatie. Uw clanbehooren wordt op basis van bovenstaande bevindingen niet geloofwaardig geacht. Deze vaststelling ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Daarnaast merkt het CGVS op dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die beweert zijn hele leven gewoond te hebben in Ceel Garas, een dorp in ruraal Somalië, waar uw moeder tevens een theehuis uitbaatte waarbij het cliënteel onder meer uit veehouders bestond (CGVS, p. 20). De karakteristieken van deze seizoenen zijn immers allesbepalend in het dagelijkse leven van veehouders. Hoewel u de Somalische seizoenen wel nog weet op te sommen, blijkt u niet in staat de regenseizoenen op te sommen. Zo verklaart u dat het gu- en hagua-seizoen regenseizoenen zijn. Gevraagd of er nog andere regenseizoenen zijn, antwoordt u van niet. U zegt dat het in jilaal en deyr droog is. Nogmaals gevraagd of het in gu en hagua regent en in deyr en jilaal droog is, verklaart u dat het een beetje regent in deyr, maar het in jilaal droog is. Nogmaals gevraagd welke de voornaamste regenseizoenen zijn, antwoordt u dat het in gu en deyr en hagua regent, maar het voornamelijk in gu regent. Gevraagd wat het tweede voornaamste regenseizoen is, stelt u dat het in gu en hagua regent. Vervolgens zegt u vaagweg dat het tijdens deyr begint te regenen en snel weer stopt (CGVS, p. 21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter duidelijk dat het voornamelijk regent tijdens het gu- en deyr-seizoen (zie administratief dossier). U blijkt evenmin in staat de Somalische seizoenen in de juiste volgorde te plaatsen. Gepeild naar de volgorde van de Somalische seizoenen, zegt u verkeerdelijk dat het eerste seizoen het gu-seizoen betreft, het tweede het deyr-seizoen, het derde seizoen het hagua-seizoen en het vierde seizoen het jilaal-seizoen is (CGVS, p. 21). De door u geschetste volgorde is echter onjuist. De volgorde van de seizoenen is namelijk als volgt: jilaal, gu,

*hagaa, deyr (zie administratief dossier). Het is geenszins aannemelijk dat u als levenslang inwoner van een dorp in ruraal Somalië niet in staat zou zijn de specifieke regenseizoenen aan te duiden of volgorde van de seizoenen correct weer te geven. Er mag verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw onjuiste verklaringen met betrekking tot de Somalische seizoenen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Ceel Garas, een dorp gelegen in ruraal Somalië.*

*Voorts zijn uw verklaringen over de voorbije droogtes in Ceel Garas evenmin toereikend voor iemand die er toentertijd beweert woonachtig te zijn geweest. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u namelijk in 2012, 2014 en 2017 een (grote) droogte te hebben meegemaakt (CGVS, p. 21). Uw verklaringen over deze droogteperiodes zijn echter onvoldoende accuraat om te beweren dat u de laatste jaren voor uw komst naar Europa in Ceel Garas hebt verbleven. Zo dient te worden opgemerkt dat er in 2012 geen (ernstige) droogte plaatsvond in het district Dhuusamarreeb. Wel heeft er in 2010 - 2011 een ernstige droogte plaatsgehad in uw regio (zie administratief dossier). Ook uw verklaringen over de duur van de droogte in 2017 zijn opmerkelijk. U gevraagd hoe lang de droogte van 2017 heeft geduurd, stelt u dat deze droogte begon eind 2016 en eindigde begin 2017 (CGVS, p. 22). Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio Galgaduud en uw district Dhuusamarreeb. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van april 2016 tot en met juli 2017 in uw district Dhuusamarreeb, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië. Gezien de impact van deze droogte op uw regio en diens bevolking is het dan ook opmerkelijk dat u enkel refereert aan de periode rond de jaarwissel. Dat u de duur van de droogte in 2017 schromelijk onderschat en bovendien verkeerdelijk refereert aan de droogte van 2010 – 2011 tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Dhuusamarreeb aan. Verder is het opvallend dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS naar een droogte in 2014 verwijst. Volgens de beschikbare bronnen ondervond uw regio in 2014 weliswaar een drietal maanden ernstige gevolgen ten gevolge van een droogte. Het CGVS dient echter op te merken dat er in de jaren voor uw vertrek, omstreeks de jaarwisseling 2018 – 2019, eveneens een droogte plaatsvond met gelijkaardige gevolgen die tevens vijf maanden aanhield (zie administratief dossier). Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat u als levenslang inwoner van Ceel Garas eerder zou verwijzen naar een oudere en beperkte droogteperiode dan naar de meest recente droogte die langer aanhield. Uw verklaringen geven een (slecht) ingestudeerde indruk en doen bijgevolg verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Ceel Garas.*

*Tenslotte stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over de machtsovername(s) in 2014 en bijhorende conflicten niet overeenstemmen met de informatie ter beschikking van het CGVS. U verklaart namelijk dat Al-Shabaab sinds 2008 de macht in handen had in het dorp Ceel Garas. Volgens uw verklaringen namen Ethiopische soldaten in 2014 gewelddoos de macht over in Ceel Garas. Vervolgens zegt u dat de Ethiopische soldaten Ceel Garas drie maanden later weer verlieten, waarop Al-Shabaab terug de controle over het dorp in handen nam. De Ethiopische soldaten zouden volgens uw verklaringen naar Ceel Buur zijn getrokken (CGVS, p. 17). U gevraagd waar de basis van de Ethiopische soldaten gelegen was in Ceel Garas, antwoordt u vaagweg dat zij overal in Ceel Garas te vinden waren. U zegt dat iedereen omstreeks de machtsovername uit de stad is gevlucht uit vrees voor een conflict tussen de Ethiopische soldaten en leden van Al-Shabaab. Gevraagd of er gevechten tussen Al-Shabaab en de Ethiopiërs hebben plaatsgevonden in de omgeving van Ceel Garas, antwoordt u dat de Ethiopische soldaten werden aangevallen op de weg van Ceel Buur naar Dhuusamarreeb. Gevraagd of er rond of in Ceel Garas conflicten zijn geweest in 2014 tussen Al-Shabaab en de Ethiopiërs, zegt u dat er geen gevechten in uw dorp hebben plaatsgehad. Vervolgens verwijst u opnieuw naar aanvallen op de weg van Ceel Buur naar Dhuusamarreeb (CGVS, p. 18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in Ceel Garas en de ruimere omgeving wel degelijk gevechten hebben plaatsgevonden na de machtsovername in 2014 tussen het Ethiopisch leger en de terreurorganisatie Al-Shabaab. Volgens deze bronnen zouden militanten van Al-Shabaab meermaals de basis van de Ethiopische soldaten in Ceel Garas hebben aangevallen. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich noch deze basis, noch enig gevecht herinnert (zie administratief dossier). Dat u beweert toentertijd niet in Ceel Garas aanwezig te zijn geweest, biedt geenszins verschoning voor uw onwetendheid. Zeker gezien u verklaart tijdens deze periode in een naburig dorp te hebben verbleven (CGVS, p. 18). Overigens merkt het CGVS nog op dat uit de beschikbare bronnen blijkt dat het dorp Ceel Garas in 2014 tweemaal werd veroverd door Ethiopische soldaten (zie administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud nergens gewag maakt van een tweede machtsovername in Ceel Garas.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Garas, in district Dhuusamarreeb, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan*

gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ceel Garas heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16.10.2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 22). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gezegd dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke regio van herkomst te geven en de protection officer dit op dat moment nog niet had. Gevraagd of u erbij blijft effectief uit Ceel Garas afkomstig te zijn, blijft u volhouden uit Ceel Garas afkomstig te zijn (CGVS, p. 22).

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

*De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### **2. Het verzoekschrift**

Verzoeker voert een schending aan artikel 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat hoewel zijn kennis over de verschillende clans niet tot in de fijnste details reikt en hij evenmin de correcte terminologie beheerst, hij de zaken die hij meende te weten heeft toegelicht, waarbij hij citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 13 en 15). Hij merkt dienaangaande op dat de hele indeling en andere clanlijnen voor hem persoonlijk van weinig belang waren omdat die van hem gediscrimineerd werd. Hij meent dat hij in detail verteld heeft over zijn persoonlijke ervaringen en discriminaties en dat hij er zijn school zelfs heeft voor moeten verlaten. Hij citeert uit p. 10-11 van de NPO. Hij benadrukt dat hij naar eigen kennis toe verklaringen heeft afgelegd en meent dat zelfs indien die niet in lijn licht met de beschikbare landeninformatie, niet ontkend kan worden dat hij tot de Madhiban behoort gezien zijn doorleefde verklaringen. Er wordt volgens hem ten onrechte geoordeeld dat hij valselijke verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn clanaffiliatie. Hij voegt toe dat hij geen bescherming zal kunnen genieten omwille van zijn clanaffiliatie en verwijt de commissaris-generaal dit element niet onderzocht te hebben, hoewel de COI Focus van 2023 hierop ingaat.

Aangaande zijn levensomstandigheden wijst hij erop dat hij heeft uitgelegd dat hij gestopt is met zijn school omwille van de discriminatie. Hij legt uit dat moeilijke toegang niet betekent dat de leden van de Madhiban helemaal geen toegang hebben tot school, maar wel dat dit moeilijker is, zoals bij hem het geval was. Hij voegt toe dat zijn ouders evenmin ontsnapten aan de heersende discriminatie ondanks hun job, waarvoor hij verwijst naar p. 15 van de NPO. Het is volgens hem niet omdat traditioneel de Midgan-clan andere jobs uitoefent dat geconcludeerd moet worden dat geen enkele Midgan-lid een andere job zou kunnen uitoefenen.

Met betrekking tot zijn verblijfplaats in Somalië meent hij dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijk profiel en omstandigheden waarin hij verkeerde. Hoewel hij in ruraal Somalië leefde, waren volgens hem veel inwoners van zijn eigen stad arbeiders en geen veehouders of

landbouwers, waardoor het absurd is te verwachten dat hij een perfecte kennis zou hebben omdat hij indirect in contact stond met veehouders of landbouwers. Hij voegt toe dat de klanten van het theehuis die veehouders waren, niet spraken over het belang van de seizoenen en niet uitlegden in welke volgorde de seizoenen voorkomen of hoe vee gehouden wordt, maar over andere zaken spraken, waarvoor hij verwijst naar p. 21 van de NPO. Hij acht de verwachtingen van de commissaris-generaal onredelijk nu hij geen achtergrond heeft in het houden van vee, zijn vader mijnwerker was en zijn moeder een theehuisje uitbaatte.

Omdat de droogtes vooral gevoeld werden door landbouwers en veehouders en hij kon uitleggen hoe hij en zijn familie de droogte wisten te overleven, vraagt hij zich af wat meer hij kon vertellen.

Hij meent dat ook wat betreft de politieke situatie de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijk profiel als kind, die geen toegang had tot internet om het nieuws te volgen en tijdelijk verbleef in een naburig dorp, waardoor het referentiekader over de politieke situatie zeer beperkt was. Hij voegt toe dat hij niet naar de ruimere omgeving van Ceel Garas geweest is en dan ook niet weet welke incidenten plaatsgevonden hebben. Hij verwijt de commissaris-generaal geen woord te reppen over zijn problemen die hij doorleefd en uitgebreid verteld heeft, wat blijkt uit p. 23 en volgende van de NPO.

Verzoeker geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over de samenwerkingsplicht waarbij hij benadrukt dat het gebrek aan documentaire bewijsstukken niet volstaat om een relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en dat coherente, consistente, precieze en aannemelijke verklaringen positieve indicaties zijn op vlak van geloofwaardigheid. Verder gaat hij in op het voordeel van de twijfel.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus verwijt hij de commissaris-generaal niet gemotiveerd te hebben over de problematische situatie in Somalië. Hij citeert uit het World Report van 2024 van Human Rights Watch en een rapport van ACLED en licht toe dat de groepering Al Shabaab aanvallen blijft uitvoeren. Hij voegt toe dat de laatste COI Focus stelt dat de groepering Al Shabaab de grootste bedreiging blijft voor de vrede, veiligheid en stabiliteit van het land en dat er niet gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

### 3. Nieuwe stukken

3.1. Op 2 september 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij volgend nieuw stuk voegt:

- Foto's waterfacturen.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij volgende (deels nieuwe) stukken voegt:

- Facturen water betaald door vader verzoeker (2022, 2023, 2024).

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een



gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart Al Shabaab te vrezen nadat hij door hen vastgehouden werd en onderworpen werd aan een training.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers herkomst uit het dorp Ceel Garas in het district Dhuusamarreeb gelegen in de provincie Galgaduud in Somalië en komt zij hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers verklaringen aangaande zijn clanaffiliatie zijn beperkt en onjuist nu (a) zijn kennis over de door hem voorgehouden minderheidsgroep en andere minderheidsgroepen enerzijds gebrekkig en anderzijds te beperkt is en (b) de levensomstandigheden van hem en zijn familieleden in Ceel Garas verder twijfels doen rijzen bij zijn beweerde clanaffiliatie;
- ii) Verzoekers kennis over de Somalische seizoenen is ontoereikend voor iemand die beweert zijn hele leven in Ceel Garas gewoond te hebben;
- iii) Verzoekers verklaringen over de voorbije droogtes in Ceel Garas zijn evenmin toereikend voor iemand die er toentertijd beweert woonachtig te zijn geweest;
- iv) Verzoekers verklaringen over de machtsovername(s) in 2014 en de bijhorende conflicten stemmen niet overeen met de informatie die ter beschikking van het CGVS staat.

4.3.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat hij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het

komt verzoeker dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór zijn komst naar België.

4.3.4. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoeker niet aannemelijk maakt te behoren tot de minderheidsgroep de Madhiban en daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Garas in het district Dhuusamarreeb gelegen in de provincie Galgaduud en dit op grond van de vaststelling dat zijn verklaringen ontoereikend zijn en niet stroken met de algemene landeninformatie in het administratief dossier. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.3.4.1. Ten eerste wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoekers kennis over zijn clanaffiliatie te beperkt is, gezien hij enerzijds de verkeerde terminologie gebruikt en anderzijds geen informatie kan geven over de andere minderheidsgroepen. Verzoeker stelt dat hij tot de Madhiban behoort, dat zijn subclan Kulbeir is en dat zijn hoofdclan de Hawiye zijn. Hij voegt toe dat zijn clan gediscrimineerd wordt omdat de voorvader, Madhiban, een dood dier gegeten heeft (NPO, p. 13). Gevraagd of er nog andere namen of synoniemen zijn voor Madhiban, stelt verzoeker dat zij ook soms Midgan of Boon genoemd worden (NPO, p. 15). Wanneer de *protection officer* er vervolgens op wijst dat hij voordien verklaarde dat Boon een aparte clan was die ook gediscrimineerd wordt, legt verzoeker uit dat Boon een aparte gediscrimineerde clan is, terwijl Midgan hetzelfde betekent als Madhiban (NPO, p. 15). Verzoekers verklaringen worden niet ondersteund door de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat "Boon" gebruikt wordt als overkoepelende term en refereert naar een persoon van lage status (een denigrerende naam), een gewone man (in tegenstelling tot edelen) of een persoon uit een lage kaste. De Boon zou uit verschillende (minderheids)groepen bestaan, zoals de Yibir, de Midgan, de Madhiban, de Tumaal, en de Ybir. Over het algemeen zijn mensen die als Boon aangeduid worden leden van clans die na verloop van tijd "geadopteerd" zijn in een andere clan en gezien worden als eigenlijke leden van die clan, maar veracht blijven vanwege hun lage of onbekende afkomst (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3, p. 1-2). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert is Boon dus geenszins een aparte clan, maar bestaat ze in feite uit een breed scala van verschillende clans (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 5, p. 3).

Gevraagd of hij nog andere clans kan noemen die gediscrimineerd worden, antwoordt hij dat er zeven zijn en noemt hij ze op (NPO, p. 14: "*Onder meer de Boon, Ybir, Tumaal, Muse Dirye, Her Wardhere en Qqowle*"). Wanneer de *protection officer* echter vraagt of zijn clan dan verwant is aan de Tumaal of de Ybir, moet hij het antwoord schuldig blijven. Hij verklaart dat hij hiervan niet op de hoogte is omdat hij niet tussen hen werd grootgebracht. Vervolgens gepolst of de Ybir, Tumaal en Muse Dirye behoren tot de Hawiye-clan, waartoe de Madhiban volgens hem behoren, antwoordt hij eveneens dat hij dit niet weet (NPO, p. 14-15).

Dat hij geen informatie heeft over correcte terminologie en de onderlinge verwantschappen van de verschillende minderheidsclans doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn clanaffiliatie. Dat de indeling van de clans en de clanlijnen voor hem minder van belang waren, kan niet worden aangenomen. Er kan immers verwacht worden dat verzoeker bepaalde kennis heeft over andere minderheidsclans in zijn nabije omgeving, temeer gelet op de primordiaal belang van de clanstructuur, dat doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven in Somalië en de soortgelijke discriminatie die de verschillende clans die hij vernoemt klaarblijkelijk zouden ondervinden. Waar hij verwijst naar zijn volgens hem doorleefde verklaringen en de zaken die hij wel meende te weten, biedt hij geen dienstig verweer tegen de vaststelling dat dit eenvoudige, basisinformatie betreft die iemand, die voorhoudt deel uit te maken van een minderheidsclan en omwille hiervan gediscrimineerd zou worden, redelijkerwijs geacht wordt te weten.

Ten tweede stemmen de door verzoeker geschetste levensomstandigheden van zichzelf en zijn familieleden niet overeen met zijn verklaringen te behoren tot de minderheidsclan Madhiban, nu uit de beschikbare landeninformatie vooreerst blijkt dat leden van minderheidsclans traditioneel gezien niet worden toegelaten om deel te nemen aan de lokale handelsactiviteiten. Van oudsher konden zij geen land of vee bezitten en waren de kansen op werk voornamelijk beperkt tot ondergeschikte banen of specifieke ambachten. Volgens het ACCORD-rapport is het hen traditioneel verboden om land en vee te bezitten en deel te nemen aan het lokale bedrijfsleven, de markteconomie of de politiek AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3, p. 3). Traditionele beroepen die geassocieerd worden met mensen behorende tot de Madhiban, zijn jagers, schoenmakers, leerlooiers, kappers, ijzersmelters,... alsook gifmengers en het uitvoeren van mannelijke en vrouwelijke besnijdenissen. Het zou gaan om laagbetaalde banen; met een inkomen uit deze banen kunnen ze zich geen menswaardig leven veroorloven (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4, p. 3-4). Dit wordt ook weerspiegeld in verzoekers eigen verklaringen, daar hij uitdrukkelijk stelt dat zijn clan erom bekend staat

jobs te doen die anderen niet willen doen, zoals toiletten graven, metaalwerk, schoenen herstellen,... (NPO, p. 13). Gevraagd hoe het dan komt dat zijn ouders "reguliere" jobs uitoefenden, namelijk uitbaatster van een theehuisje en mijnwerker (NPO, p. 7), en wel degelijk konden voorzien in hun levensonderhoud, alsook de educatie van hun zoon, antwoordt verzoeker dat het werken in de mijnen het enige werk was dat mensen in Ceel Garas uitvoerden en dat zijn moeder het theehuis begon omdat zijn vader werkloos was geworden (NPO, p. 14). Deze verklaringen kunnen geenszins overtuigen, nu hij hiermee niet uitlegt hoe zijn moeder, als lid van een minderheidsgroep, zonder problemen een theehuis kon openen en het niet aannemelijk is dat er geen andere werkgelegenheden waren waartoe zijn vader genoodzaakt zou zijn indien hij effectief behoorde tot de voorgehouden minderheidsgroep. Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift, dat zijn ouders niet aan de heersende discriminatie ontsnapten tijdens hun werkzaamheden, biedt geenszins een verklaring over hoe zijn ouders deze "reguliere" job zijn kunnen starten. Door te stellen dat het geen absolute regel is dat de Madhiban minderwaardige jobs uitoefenen, laat hij na deze blote bewering te onderbouwen aan de hand van andersluidende landeninformatie zodat de bevindingen dienaangaande in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht worden geplaatst. Hij concretiseert geenszins waarom zijn familie dan aanzien kan worden als de uitzondering.

Voorts blijkt uit de beschikbare informatie dat de minderheidsgroepen in Somalië inbreuken ondervinden op een heel scala aan fundamentele mensenrechten, zoals ook een beperkte toegang tot justitie en onderwijs (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4, p. 3 en stuk 6, p. 1). Nochtans verklaart verzoeker dat hij naar de Koranschool ging, onderwijs volgde bij twee verschillende reguliere scholen én avondlessen kreeg. Hij leerde lezen en schrijven in het Somalisch en er werd hem ook Engels geleerd (NPO, p. 9-12). Dat verzoeker met zijn opleiding op de reguliere school gestopt is omdat hij geïntereerd werd door de leerlingen omwille van zijn behoren tot de Madhiban, neemt niet weg dat hij, in tegenstelling tot wat in de landeninformatie uiteengezet wordt, geen moeilijkheden ondervonden heeft om toegang te krijgen tot de verschillende onderwijsinstellingen en dat hij hier verschillende jaren les heeft kunnen volgen (NPO, p. 10-12). Opnieuw verklaart hij niet waarom zijn situatie zou afwijken van de gevallen zoals beschreven in de beschikbare informatie en vinden zijn blote beweringen aldus geen steun in de stukken uit het administratief dossier.

Gezien hij niet aannemelijk maakt dat hij effectief behoort tot de Madhiban, is verzoekers betoog in zijn verzoekschrift, dat niet onderzocht werd dat hij geen bescherming zal genieten van de autoriteiten omwille van clanaffiliatie, dan ook niet relevant.

4.3.4.2. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoekers kennis over de seizoenen en de periodes van droogte in Somalië niet overeenstemt met de algemene informatie die zich in het administratief dossier bevindt.

Zo stelt verzoeker ten eerste verkeerdelijk dat *gu* en *haaga* de voornaamste regenseizoenen zijn en dat het tijdens *jilaal* en *deyr* droog is, terwijl uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat *hagaa* en *jilaal* de droge seizoenen en *deyr* en *gu* de regenseizoenen zijn (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 7, p. 13). Hij voegt toe dat het tijdens *deyr* een klein beetje kan regenen. Wanneer hij opnieuw gevraagd wordt naar de twee voornaamste regenseizoenen, antwoordt verzoeker wederom *gu* en *hagaa* en voegt hij toe dat het tijdens *deyr* begint te regenen, maar dat het snel stopt (NPO, p. 21). Hoewel uit de landeninformatie blijkt dat het tijdens *deyr* om lichtere en meer sporadische regen gaat, kan het geenszins beschouwd worden als een droog seizoen. Bovendien plaatst hij de seizoenen niet in de correcte volgorde (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 7, p. 13).

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende geboorte- en woonplaats ten zeerste ondermijnd door zijn gebrek aan kennis omtrent de droogtes in Ceel Garas. Hoewel verzoeker 2012, 2014 en 2017 aanduidt als periodes van droogte (NPO, p. 21), komen zijn verklaringen hieromtrent niet overeen met de beschikbare landeninformatie. Hieruit blijkt immers vooreerst dat er zich in 2012 geen (ernstige) droogte voordeed in het district Dhuusamarreeb, maar dat deze plaatsvond in 2010-2011 (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8). Voorts legt verzoeker onjuiste verklaringen af over de duur van de droogte in 2017. Hij verklaart dat de droogte begonnen is eind 2016 en dat deze eindigde begin 2017, terwijl deze droogte blijkens de grafiek van de droogtemonitor, Faoswalim, duurde van april 2016 tot en met juli 2017 (NPO, p. 22 en AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8). Het is allerm minst aannemelijk dat hij de duur van droogte van 2016-2017 zo schromelijk onderschat, gezien de droogtemonitor aanduidt dat deze droogte in zijn beweerde regio van herkomst het langste duurde en 'streng' en 'extreem' was, wat inhoudt dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (*ibid.*). Hierbij komt dat het opmerkelijk is dat verzoeker refereert naar een droogte van 2014, die volgens de droogtemonitor drie maanden duurde, doch dat hij nalaat te vermelden dat er een droogte plaatsvond met gelijkaardige gevolgen op het einde van 2018 en in het begin van 2019, die een vijftal maanden aanhield. Zoals terecht gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing is het eigenaardig dat verzoeker, die verklaart zijn hele leven in Ceel Garas gewoond te hebben (NPO, p. 6), een droogte weet aan te duiden die veel ouder en beperkter was, eerder dan een recente droogte die langer duurde en plaatsvond in de jaren vóór zijn vertrek.

Verzoeker kan zich ter verschoning van zijn gebrekkige kennis over de volgorde van de Somalische seizoenen, hun bijhorende karakteristieken en de periodes van droogte, bezwaarlijk voorhouden dat hij nu eenmaal zelf geen veehouder of landbouwer was, dat dit voor hem niet van belang was en dat zijn indirect contact met de veehouders en landbouwers in het theehuisje niet voldoende was om informatie te vergaren hieromtrent. Hoewel hij stelt dat er slechts een beperkt aantal veehouders rond de stad wonen, geeft hij toe dat zij in het theehuis, waar hij werkte, langskwamen (NPO, p. 12 en 20). Waar verzoeker stelt dat zij niet over het belang van de seizoenen praatten, noch wat de volgorde van de seizoenen is of hoe vee gehouden wordt, kan hij niet gevolgd worden. Verzoeker stelt zelf dat zij praatten over wat zij wouden, dat zij op bezoek kwamen om hun familie te bezoeken of om dieren te verkopen en dat sommigen wel degelijk over hun handel vertelden (NPO, p. 21). Bovendien geeft hij aan dat er een dierenmarkt in de buurt van het theehuis is (NPO, p. 20), waardoor redelijkerwijs verondersteld kan worden dat verzoeker vaak in contact kwam met veehouders die de gevolgen van de seizoenen of de droogtes het meest acuut konden voelen. Dit beaamt hij ook zelf, waar hij stelt dat er tijdens de droogtes veel dieren gestorven zijn (NPO, p. 21). Bovendien kan zelfs van een persoon die zich zelf niet rechtstreeks bezig hield met het verzorgen van dieren of het werken op landbouvvelden, redelijkerwijze verwacht worden dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over zijn regio van herkomst. Over iemand die verklaart dat hij altijd in het district Dhuusamarreeb gewoond heeft (NPO, p. 6), kan enigszins verondersteld worden dat die doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de seizoenen en de periodes van droogte, ook al dateren die reeds van meerdere jaren geleden. Dat er onredelijke verwachtingen werden gesteld, maakt hij alleszins niet *in concreto* aannemelijk. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat de *protection officer* "perfecte kennis" van hem verlangde. Er werd hem louter gevraagd of hij de Somalische seizoenen kende, in welke seizoenen het regent of droog is en of hij deze in volgorde kon plaatsen, wanneer de droogtes waren, hoe lang deze duurden en hoe zijn familie deze wist te overleven (NPO, p. 20-22). Waar verzoeker de mening is toegedaan dat de commissaris-generaal meer had moeten doorvragen, kan hij niet gevolgd worden. De *protection officer* heeft verzoeker meermaals bevraagd, liet verzoeker de kans om te vertellen over de veehouders in het theehuis en waar zij over praatten en stelde verschillende vragen enerzijds over de duur van de droogtes en anderzijds over wat de impact van de droogtes was (*ibid.*). Desalniettemin getuigen verzoekers antwoorden van een zeer beperkte kennis. Dat verzoeker die heel zijn leven in hetzelfde district gewoond heeft (NPO, p. 6) en – zij het indirect – in aanraking kwam met landbouwers en veehouders, geen kennis heeft van de seizoenen, de bijhorende kenmerken en de periodes van droogte, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op ernstige wijze.

4.3.4.3. Verzoekers verklaringen over de machtsovername(s) in 2014 en de bijhorende confrontaties in zijn vermeende dorp van herkomst vallen bezwaarlijk te rijmen met de gebeurtenissen die zich er hebben voorgedaan zoals blijkt uit de algemene landeninformatie.

Hieruit blijkt immers dat het Somalische leger, in samenwerking met de AMISOM, erin slaagde om in maart 2014, tijdens een driedaagse operatie, het strategisch dorp Eel Buur in Galgaduud in te nemen en dat zij eveneens de macht heroverden in enkele kleine dorpen onderweg, waaronder ook Ceel-Garas (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 9 en 10). In september 2014 namen de regeringstroepen en de AMISOM het gebied van (C)Eel Garas, waar Al-Shabaab militanten zich ophielden, opnieuw in. De militairen zouden gesproken hebben met de lokale bevolking en hen gevraagd hebben om mee te werken met de veiligheidsdiensten om Al-Shabaab te verslaan, die in de regio al lange tijd problemen veroorzaakte (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 11 en 12). Hoewel verzoeker bevestigt dat Al-Shabaab in zijn dorp aan de macht was vanaf 2008 totdat de Ethiopiërs in 2014 de macht gewelddoos overnamen (NPO, p. 17), vermeldt hij op geen enkele manier dat zijn dorp in 2014 tweemaal veroverd werd door Ethiopische soldaten. Hij stelt slechts dat de Ethiopiërs ongeveer drie à vier maanden bleven, maar dat zij het dorp uiteindelijk verlieten om zich te vestigen in Ceel Buur, waarna Al-Shabaab de macht overnam (NPO, p. 18).

Bovendien stroken zijn verklaringen over het gebrek aan confrontaties tussen de overheidstroepen en Al-Shabaab wederom niet met de beschikbare landeninformatie. Wanneer de *protection officer* polst naar eventuele gevechten die zouden hebben plaatsgevonden tussen Al-Shabaab en de Ethiopiërs in 2014 in de omgeving van Ceel Garas, stelt verzoeker dat de Ethiopische soldaten weliswaar aangevallen werden op de weg van Ceel Buur naar Dhuusamarreeb, maar dat er in zijn dorp geen gevechten hebben plaatsgevonden (*ibid.*). Uit de ACLED-databank blijkt nochtans dat de Ethiopische troepen, de Somalische overheidstroepen en AMISOM ingevolge hun machtsovername in Ceel Garas in september, november en december 2014 verschillende keren te maken kregen met "*hit and run*"-aanvallen van Al-Shabaab, die gepaard gingen met zware vuurgevechten. Op 24 september 2014 werden er zelfs twee burgers van Ceel Garas gedood door de Ethiopische troepen omwille van onbekende redenen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 12). Er zijn eveneens verschillende nieuwsartikelen die melding maken dat de Somalische overheidstroepen, AMISOM en de Ethiopische troepen zich tijdens deze maanden in Ceel Garas moesten verweren tegen verschillende aanvallen van Al-Shabaab. Zo vond er in oktober 2014 een aanval van Al-Shabaab plaats, die gericht was op hun militaire basis in het centrum van het dorp en waarbij drie leden van Al-Shabaab gedood werden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 13). In november 2014 was er eveneens sprake van gevechten tussen de regeringstroepen en Al-Shabaab, waarbij enkele leden van Al-Shabaab gedood werden (AD CGVS, map 6

Landeninformatie, stuk 14). Hierbij komt dat verzoeker niet weet waar de militaire basis van de Ethiopische soldaten en de overheidstroepen zich bevond. Hiernaar gevraagd, antwoordt verzoeker slechts vaagweg dat zij overal in de stad zaten (NPO, p. 18).

Verzoeker kan zich bezwaarlijk verschuilen achter het betoog dat hij slechts een kind was met een te beperkt referentiekader van de politieke situatie. Hij heeft er immers geen probleem mee om de gevechten in 2011/2012 tussen Ahlu Sunna en Al-Shabaab te duiden, kan vertellen over de aankomst van Al-Shabaab in 2008 en weet dat de Ethiopische troepen in 2014 in zijn dorp gearriveerd zijn (NPO, p. 17). Bovendien was hij reeds veertien jaar – en dus geenszins een *infans* – toen de machtswissels in 2014 plaatsvonden. Verzoekers bewering dat hij Ceel Garas verlaten had toen deze incidenten plaatsvonden (NPO, p. 18), kan evenmin verschoning bieden voor zijn onwetendheden. Er kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij op de hoogte zou willen blijven van de ingrijpende gebeurtenissen die in zijn dorp plaatsvonden, te meer gezien hij verklaart dat hij op dat moment in een naburig dorp zou verbleven hebben (*ibid.*). Dat hij niet op de hoogte was van de confrontaties tussen de verschillende actoren omdat hij nooit in de ruimere omgeving van Ceel Garas geweest is, rijmt aldus niet met zijn verklaringen dat hij in een naburig dorp verbleven heeft (NPO, p. 17-18). Bovendien vonden veel van de confrontaties tussen Al-Shabaab en de Ethiopische, overheids-, en AMISOM-troepen plaats in het dorp Ceel Garas zelf, waar zij hun basissen hadden (zie *supra*). Dat hij niet over de digitale middelen beschikte om op de hoogte te blijven, neemt niet weg dat hij uiteindelijk terugkeerde naar zijn dorp en daar terug in contact kwam met diens inwoners, waardoor redelijkerwijs verondersteld kan worden dat hij hier achteraf over gehoord zou hebben.

4.3.4.4. Bij aanvullende nota van 2 september 2024, waarbij twee nieuwe stukken worden gevoegd, en van 3 september 2024, waarbij de twee dezelfde stukken en één nieuw stuk worden gevoegd, legt verzoeker documenten neer waarover hij verklaart dat dit waterfacturen van Ceel Garas betreffen die betaald werden door zijn vader. Deze documenten zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Hiernaar gevraagd ter terechtzitting, geeft verzoekers advocaat aan dat de stukken geen vertaling behoeven omdat de naam van verzoekers vader, het dorp en de verschillende data erop te lezen zijn. Dit neemt echter niet weg dat er geen uitsluitend gegeven kan worden over de inhoud van de documenten, waardoor zij, bij gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, dan ook niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers gewijzigde verklaringen en zijn vermeende herkomst uit het dorp Ceel Garas in het district Dhusamareeb van de provincie Galgaduud, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Ceel Garas in het district Dhusamareeb van de provincie Galgaduud maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker vóór de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitevinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO